

Als God in ....

Er was een tijd dat ik me dagelijks van Purmerend naar Badhoevedorp haastte om de kost te verdienen. Mijn broer, die destijds met mij een creatief team vormde, keek altijd meewarig toe als ik 's morgens op mijn fietsje stapte, hij stond blijkbaar liever stil in, of vóór de Coentunnel met de auto... Nu zijn de zaken omgedraaid. Hij schuwt, op dat dunne zadeltje, zelfs de befaamde cols in Frankrijk niet, en ik zit op een comfortabele bureaustoel mijn artikelen te schrijven.

Onlangs schreef hij me een ervaring die ik jullie niet wil onthouden. Ergens op de flanken van de Ardennen toerde hij goedgegluimd door het fraaie landschap. Het valse plat en de lange hellingen konden zijn humeur niet breken. De zon scheen, vogels kwetterden en vlinders fladderden, hij waande zich zowaar als God in Frankrijk. Naar boven met de soepele trapbeweging van een Armstrong op een kleiner verzet, en in de afdaling als Salvoldelli, die niet voor niets de bijnaam "Valk" draagt.

In zijn enthousiasme pedaleerde broederlijk wat verder weg dan hij aanvankelijk van plan was, waar ook de wegbewijzing debet aan was. Hij liet zich echter niet ontmoedigen en nam een paar slokken uit zijn bidon. Na enige tijd kreeg hij weer dorst en wenste dat hij wat dieper in het bidonnetje had gekeken; zijn watervoorraad was miniem geworden. Het was een dunbevolkte streek, en hij begon uit te kijken naar een mogelijkheid om te ravitailleren. Daar zag hij een oude man die over een hek geleund stond, en hoewel het gezicht van de man geen welkom reflecteerde vroeg mijn broer hem in zijn beste Frans of hij wat water mocht tappen. De man bleef aanvankelijk stuurs voor zich uitkijken en verwaardigde mijn broer geen blik. Toen langzaam, als een ontluikende bloesem in het voorjaar, brak er iets van een glimlach door in de groeven van zijn harde gelaatstreken. Mijn broer vatte dit als een positief teken op en glimlachte royaal, terwijl hij de lege bidon omhoog heen en weer schudde.

"Parlez Hollandais?" knarste de mans met een schuurpapieren stem. Mijn broer antwoordde: "Wie-wie" in zijn allermooiste Frans. De glimlach werd een grijns, en hij gromde boosaardig. "Pas de l'eau!" Waarna hij weer over het hek leunde en in de verte tuurde. Mijn broer begreep het; God leeft immers in Frankrijk, en fietste naar het volgende dorp, waar hij water uit een fontein haalde...

ArjunA is aurareader, columnist en schrijver. Hij heeft een praktijk waar hij cursussen, readings en inwijdingen geeft: zie www.assayya.com.

